

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Rozwoju Kadr Medycznych

Warszawa, 31 grudnia 2020 r.

RKR.0212.2.2020.LT

Pan
Jarosław Biliński
Wiceprezes Okręgowej Rady
Lekarskiej w Warszawie

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na pismo znak: OKW-5425/2020 uprzejmie informuje.

Ad. 1 W przypadku, gdy lekarz lub lekarz dentyista odbywający szkolenie specjalizacyjne zostanie skierowany do walki z epidemią, czy to poprzez przekształcenie oddziału macierzystego w oddział zakaźny na podstawie decyzji wojewody, czy też w drodze skierowania do szpitala jednoimiennego/oddziału zakaźnego zgodnie z decyzją dyrektora szpitala w którym jest on zatrudniony, może starać się o uznanie takiej pracy w poczet realizacji szkolenia specjalizacyjnego. Zgodnie z art. 16m ust 17 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentyisty, decyzję w tej sprawie podejmuje Dyrektor CMKP. W przypadku braku takiej pozytywnej decyzji, okres szkolenia specjalizacyjnego powinien być odpowiednio wydłużony z zachowaniem prawa do rezydentury.

Ad. 2 W przypadku, gdy w związku ze zmienioną organizacją pracy w oddziale macierzystym, lekarz lub lekarz dentyista odbywający szkolenie specjalizacyjne nie może odbywać kursów i staży kierunkowych przewidzianych programem specjalizacji, wówczas konieczne jest przedłużenie szkolenia specjalizacyjnego w trybie przewidzianym w art. 16l ust. 3 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentyisty.

Ad. 3 Zgodnie z art. 16m ust. 18a ustawy „Lekarz odbywający szkolenie specjalizacyjne, który w związku ze stanem zagrożenia epidemicznego lub stanem epidemii nie może realizować szkolenia specjalizacyjnego w sposób zgodny z programem szkolenia specjalizacyjnego, jest zwolniony z obowiązku wykonania i udokumentowania procedur medycznych objętych danym programem szkolenia specjalizacyjnego, jeżeli:

- 1) do wykonania danej procedury w liczbie przewidzianej w programie specjalizacji konieczne jest przedłużenie szkolenia specjalizacyjnego oraz
- 2) kierownik specjalizacji potwierdzi w EKS, że lekarz posiada umiejętność wykonywania danej procedury, oraz
- 3) wykonał daną procedurę co najmniej w liczbie stanowiącej połowę liczby, w jakiej procedura ta powinna być wykonana zgodnie z programem szkolenia specjalizacyjnego.”

W uzasadnionych przypadkach, możliwe jest również uzyskanie zgody na dodatkowe przedłużenie specjalizacji.

Ad. 4 Dyżury pełnione w oddziałach zakaźnych/szpitalach jednoimiennych, gdzie lekarz jest oddelegowany do walki z epidemią mogą być zaliczone w poczet dyżurów przewidzianych programem specjalizacji.

Ad. 5 i 6 Dodatkowe świadczenie pieniężne otrzymują osoby, które spełniają przesłanki określone w Poleceniu Ministra Zdrowia dla Prezesa NFZ (wg stanu po zmianach z dnia 25 listopada 2020 r.). Poleceniem objęte są:

- 1) podmioty lecznicze, które na mocy decyzji wojewody / polecenia Ministra Zdrowia są szpitalami II i III poziomu
- 2) podmioty lecznicze w których skład wchodzi jednostki systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 882) lub izby przyjęć;
- 3) laboratoria podmiotów leczniczych będących szpitalami I, II i III poziomu umieszczonych na liście zamieszczonej na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia pod adresem: <https://www.gov.pl/web/zdrowie/lista-laboratoriow-covid>, z którymi Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o wykonywanie testów diagnostycznych RT-PCR w kierunku SARS-CoV-2.

W nowelizacji polecenia określono, że osobami uprawnionymi do otrzymania świadczenia dodatkowego są:

- w przypadku osób udzielających świadczeń w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 1 – osoby wykonujące zawód medyczny uczestniczące w udzielaniu świadczeń zdrowotnych w bezpośrednim kontakcie z pacjentami z podejrzeniem i z zakażeniem wirusem SARS-CoV-2
- w przypadku osób udzielających świadczeń w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 2 osoby udzielające świadczeń zdrowotnych w jednostkach systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego lub w izbach przyjęć
- w przypadku osób zatrudnionych w podmiotach leczniczych wskazanych w pkt 3 (laboratoriów „covid-owych”) - osoby wykonujące czynności diagnostyki laboratoryjnej w tych podmiotach.

Wskazać więc należy, że każda osoba wykonująca zawód medyczny (w tym lekarz rezydent) pracująca w warunkach określonych w Poleceniu otrzyma świadczenie dodatkowe z wyłączeniem osób, skierowanych do pracy w podmiotach na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 18.45).

Ad. 7 Zgodnie z art. 16m ust 16 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nadzór nad lekarzem odbywającym szkolenie specjalizacyjne, który został skierowany na podstawie art. 16m ust. 15 do wykonywania pracy innej niż wynikająca z umowy, na podstawie której odbywa szkolenie specjalizacyjne, powinien być pełniony przez lekarza specjalistę wyznaczonego przez kierownika jednostki, do której został skierowany lekarz na zasadach analogicznych jak w przypadku pełnienia nadzoru przez kierownika specjalizacji.

Ad. 8 Zgodnie z art. 16m ust. 16 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty, nadzór nad lekarzem odbywającym szkolenie specjalizacyjne, który został skierowany na podstawie art. 16m ust. 15 do wykonywania pracy innej niż wynikająca z umowy, na podstawie której odbywa szkolenie specjalizacyjne, może pełnić każdy lekarz specjalista, jednak należy wskazać, że kierownik jednostki, do której został skierowany lekarz, przy wyznaczaniu lekarza specjalisty nadzorującego, powinien wziąć pod uwagę specyfikę zadań, które będzie wykonywał skierowany lekarz, a co za tym idzie, umiejętności lub specjalizacja lekarza nadzorującego powinny odpowiadać zakresowi obowiązków wyznaczonych lekarzowi skierowanemu.

Ad. 9 Zgodnie z art. 47 ust. 3 pkt 2a i 2b ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz.U z 2020 r. poz. 1845, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o chorobach zakaźnych” skierowaniu do pracy przy zwalczaniu epidemii nie podlegają osoby samotnie wychowujące dziecko w wieku do 18 lat oraz osoby wychowujące dziecko w wieku do 14 lat. Jednocześnie art. 47 ust. 3a ustawy o chorobach zakaźnych stanowi, że w przypadku gdy dziecko w wieku do 18 lat jest wychowywane przez dwoje osób, którym przysługuje władza rodzicielska, do pracy przy zwalczaniu epidemii może zostać skierowana wyłącznie jedna z nich.

Biorąc pod uwagę treść ww. przepisów, w opinii Departamentu Bezpieczeństwa, treść art. 47 ust. 3a odnosi się do osób wychowujących dzieci w wieku powyżej 14 lat i w wieku do 18 lat. W przypadku osób wychowujących dzieci w wieku do 14 lat skierowaniu do pracy nie podlega żaden z rodziców. Natomiast jeżeli dziecko w wieku powyżej 14 lat jest wychowywane przez oboje rodziców, to skierowaniu podlega tylko jedno z nich. W opisanej w pkt 9 pisma sytuacji tj. wychowywania dziecka w wieku 2 lat, skierowaniu do pracy nie podlega żaden z rodziców. Natomiast np. dziecko w wieku 15 lat, wychowywane przez oboje rodziców, to w takiej sytuacji skierowaniu podlega wyłącznie jedno z rodziców.

Ad. 10 Zgodnie z treścią art. 47 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2020 r. poz. 1845 z późn. zm.) skierowaniu do pracy niosącej ryzyko zakażenia przy zwalczaniu epidemii nie podlegają m.in. inwalidzi i osoby z orzeczonymi chorobami przewlekłymi, na których przebieg ma wpływ zakażenie lub zachorowanie na chorobę zakaźną będącą przyczyną epidemii lub orzeczona choroba przewlekła ma wpływ na przebieg lub zachorowanie na chorobę zakaźną. Orzeczenie lekarskie umożliwiające skorzystanie z tego zwolnienia wydaje lekarz orzecznik ZUS (art. 47 ust. 3b). Z treści art. 47 ww. ustawy nie wynika obowiązek uzyskania orzeczenia stwierdzającego chorobę przewlekłą przed skierowaniem do pracy w trybie tegoż przepisu. Sam fakt skierowania do pracy nie wyklucza tym samym możliwości uzyskania takiego orzeczenia po otrzymaniu decyzji o skierowaniu do pracy. Pracownik może również wystąpić o wydanie stosowanego orzeczenia zanim zostanie skierowany do pracy w trybie art. 47 ww. ustawy.

Nadmienić należy, że zgodnie z art. 26 ustawy z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. poz. 2112) orzeczenia wydane przez lekarzy, o których

mowa w art. 47 ust. 3b ustawy zmienianej w art. 15, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (ustawa weszła w życie 29.11.2020 r.), zachowują ważność.

Z poważaniem

Małgorzata Zadorożna

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/